

Leiðbeining til lærarar

Dansk

10. floksstig

1. august 2023

Krøvini til lærugreinina dansk eru ásett í námsætlanini í donskum 3-A og í stöðisnámsætlanini. Í hesi leiðbeiningini eru frágreiðingar um nøkur av hesum settu krøvum. Sitat úr gallandi námsætlanum eru markað við skákskrift.

Tilhoyrandi skjöl

- Námsætlan – dansk 3-A
- Stöðisnámsætlan
- Metingarark – skrivlig próvtøka – dansk 10. floksstig
- Leistur – próvtøkuspurningur – próvtøkuháttur A – dansk 10. floksstig
- Leiðbeining – próvtøkuspurningur – próvtøkuháttur A – dansk 10. floksstig
- Leiðbeining – próvtøkuháttur B – dansk 10. floksstig
- Synopsuoyðiblað – próvtøkuháttur B – dansk 10. floksstig
- Leistur – próvtøkugrundarlag
- Leistur – eftirmeting og afturboðan
- Leistur – ársætlan fyrir lærugrein
- Leistur – undirvísingargongd

Tímatal

Undirvísingen á 10. floksstigi fevnir vanliga um fýra undirvísingartímar um vikuna í eitt ár.

Innihaldsyvirlit

1. Kjarnaøki.....	3
1.1. Talaða málið	4
1.2. Skrivaða málið.....	4
1.3. Málkunnleiki	5
2. Førleikar	5
2.1. Faklig førleikamál – 10. floksstig	5
2.2. Støðisførleikar	8
2.2.1. Lesing	8
2.2.2. Skriving.....	8
2.2.3. Munnligt samskifti.....	8
2.2.4. Kt-førleikar og talgildisbúgving	9
3. Eftirmeting og próvtøka	10
3.1. Eftirmeting og afturboðan	10
3.2. Støðumet, ársmet og royndarmet.....	10
3.3. Skrivlig próvtøka á 10. floksstigi	11
3.3.1. Dømingargrundarlag – skrivlig próvtøka á 10. floksstigi.....	11
3.3.2. Próvtalslysing – skrivlig próvtøka á 10. floksstigi	12
3.4. Munnlig próvtøka á 10. floksstigi	13
3.4.1. Próvtókuháttur A á 10. floksstigi.....	13
3.4.2. Próvtókuháttur B á 10. floksstigi	15
4. Ársætlan og undirvísingargongdir	19

1. Kjarnaøki

Lærugreinin danskt hevur trý ymisk kjarnaøki, ið eru tey somu frá lægsta til hægsta stig. Økini umskarast og virka fyrir ein stóran part saman í undirvísingini.

- *Talaða málíð*
- *Skrivaða málíð*
- *Málkunnleiki*

Danskt 3-A

Kjarnin í lærugreinini donskum er danskt mál og tekstir á donskum við stöði í víðkaða teksthugtakinum, sum fevnir um öll slög av tekstum. Teksthugtakið fevnir sostatt bæði um siðbundin fagur- og yrkisbókmentalig tekstsloeg og um film, ljóð, myndir, heimasíður og aðrar margháttar tekstir.

Kjarnaøkini umskarast, soleiðis at skilja, at flestu tekstir og arbeiðshættir hava eyðkenni frá meira enn einum kjarnaøki. Tískil verður fyrir tað mesta arbeitt á fleiri kjarnaøkjum samstundis, hóast denturin kann liggja á ávísum kjarnaøki.

Mælt verður til, at næmingarnir í donskum á 10. floksstigi til samans lesa tað, sum svarar til umleið 100 síður av tekstum, herímillum eisini margháttáðum tekstum. Síðutalið er leiðbeinandi, soleiðis at skilja, at tað ikki er ætlanin, at lærarar skulu telja allar síður. Síðutalið er í sjálvum sær ikki avgerandi fyrir, hvussu nógv tíð verður brúkt til undirvísing og arbeiði við ymsu tekstunum, og rúm skal eisini vera fyrir at arbeiða við margháttáðum tekstum, sum ikki hava síðutöl.

Umframt hesar til samans umleið 150 síðurnar verður mælt til, at næmingarnir lesa:

- Í minsta lagi eitt upprunadanskvert verk, sum antin kann vera ein skaldsøga ella eitt útgivið savn við styttrekstum (yrkingasavn, stuttsøgusavn ella líknandi) ella leikrit.

Flestu tekstirnir eiga at vera á upprunadonskum, men týddir tekstir kunnu eisini verða lisnir. Tekstir á norðurlendskum málum eiga at verða lisnir í sambandi við undirvísing í norðurlendskum málum.

Margháttar tekstir, t.d. filmar, eiga eisini í störst möguligan mun at vera á donskum máli. Tó skal havast í huga, at nógv ungdómstilfar er at finna bæði á svenskum og norskum, sum hóskar væl til undirvísing í donskum.

Gjøgnum arbeiðið við ymiskum slögum av donskum tekstum menna næmingarnir millummentanaðarligu fórleikar sínar. Arbeiðið við tekstunum, gevur næmingunum vitan og royndir við málsligum og mentanarligum margfeldi. Á henda hátt fáa næmingarnir innlit í ymiskar síðir, hugsanarhættir og livihættir. Tá næmingarnir gjøgnum arbeiði við tekstum grunda og taka stöðu, ognar tey sær mál og vitan um mentan og samfelag.

1.1. Talaða málið

Kjarnaøkið talaða málið snýr seg um at tosa, at lurta og at rannsaka talaða danska málið. At samskifta væl og skiljandi og at duga at lurta eru avgerandi sosialir og mentanarligir førleikar. Stöðan, samskift verður í, skapar karm um samskiftisháttin. Undirvísingin skal tí fevna um ymisk munnlig og margháttar tekstslog, sum hvört á sín hátt skulu styrkja fatanina av ymsum munnligum samskiftisháttum og av leiklутum teirra samskiftandi.

Danskt 3-A

Fortreytin fyri, at talaða danska málið verður ein natúrligur partur av undirvísingini í donskum, er, at dansk verður brúkt sum samskiftismál í flokinum. Lærarin eiger at tosa dansk, og hann/hon eiger somuleiðis áhaldandi at eggja næmingunum til at tosa dansk eftir fórimuni. Samrøður í bólkum um ymisk evni eiga at vera partur av dagligu frálæruni, og næmingarnir eiga regluliga at halda framlögur fyrir læraranum, flokinum ella í smærri bólkum. Týdningurin av at raðfesta eitt trygt undirvísingarárumhvørvi hefur alstóran týdning, tá málið skal brúkast sum samskiftismál í flokinum. Umframt at menna tað danska málið sum samskiftismál, fevnir frálæran í donskum á 10. floksstigi eisini um við viðkomandi háttalagi at viðgera talaða málið gjøgnum eitt nú kjak, røður, sangir, framlögur og poddvørp. Harumframt skulu næmingarnir eisini eggjast til sjálvir at skapa munnligar tekstir á donskum, t.d. ljóð- og filmsbrot.

1.2. Skrivaða málið

Kjarnaøkið skrivaða málið snýr seg um at lesa og skriva dansk. At lesa og skriva eru javnskipaðar lærtilgongdir, har næmingarnir menna skriviførleikan við at lesa og lesiførleikan við at skriva. Hugur næminganna at lesa og skriva skal stimbrast og somuleiðis tilvitan teirra um lesi- og skrivitilgongdina. Undirvísingin skal fevna um eitt fjölbroytt úrval av ymiskum fagur- og yrkisbókmentaligum tekstslogum, herímillum eisini margháttar tekstslogum.

Danskt 3-A

Mál er samskifti, og tekstirnir, ið arbeitt verður við, samskifta allir ein boðskap. Skrivaða málið fevnir bæði um at lesa og at skapa tekstir. At ogna sær danska skrivaða málið snýr seg bæði um at læra at lesa og skriva dansk, og tilgongdirnar at ogna sær góðar lesi- og skriviførleikar stuðla hvørji aðrari.

Tekstirnir, ið næmingarnir lesa og arbeiða við í donskum, eiga at umboða ymisk tíðarskeið og tekstslog, eitt nú skaldsögur, stuttsögur, yrkingar, ævintýr, greinir og kjaktekstir og margháttar tekstslog, so sum myndir, lýsingarfilmar, poddvørp, bloggar, filmar, teknirøðir, grafiskar skaldsögur, myndabökur o.a. Høvuðsentur eiger tó at verða lagdur á nýggjari tekstir. Næmingarnir skulu viðgera tað lisna, hoyrda ella sædda við viðkomandi háttalagi, eitt nú við útgangsstöði í, hvat teksturin sigur næmingunum.

Næmingarnir eiga regluliga at skriva egnar tekstir, eitt nú ritroynd, kjakíkast, viðmerkingar og bloggar. Eins og talaða málið verður nýtt sum samskiftismál, eiga næmingarnir eisini at fáa royndir við at brúka skriftmálið sum samskiftismiðil, har tey gera sær royndir við at fáa afturboðan í stöðuni. Hetta kann t.d. gjøgnum samstarv við skúlar uttan fyrir landoddarnar, har næmingarnir kunnu gera sær

royndir við autentiskum skriviligum samskifti við javnaldrandi danskar ella aðrar norðurlendskar flokkar, har danska málíð er málsliga felagsmongdin.

1.3. Málkunnleiki

Kjarnaøkið málkunnleiki fevnir um danska málæru og málnyttslu. Næmingarnir fáa innlit í danska málíð sum skipan og um leiklутin hjá donskum í føroyskum og norðurlendskum samanhangi. Undirvísingen skal fevna um grundleggjandi málæru á støðugt hækkandi torleikastigi, málnyttslu og norðurlendska málfelagsskapin.

Danskt 3-A

Málkunnleiki er neyðugur, tá ið næmingar skulu tosa, lesa og skriva dansk. Umframt rættskriving, setningsbygnað, bendingarlæru, orðfeingi/merking og teknseting eיגur undirvísingen í donskum eisini at fevna um ljóðlæru, serliga viðvíkjandi ymsu bókstavsljóðunum og øðrum málsligum fyribrigdum. Næmingarnir eiga at arbeiða við málæru og málnyttslu, soleiðis at skriviligu og munnligu avrikini verða málsliga rött, samanhangandi og fjølbroytt.

2. Førleikar

2.1. Faklig førleikamál – 10. floksstig

Fakligu førleikamálini eru orðað eftir besta próvtali soleiðis at skilja, at um næmingurin hevur ognað sær førleikamálini væl og virðiliga, fær hann/hon próvtalið 12. Eins og kjarnaøkini umskarast ymsu fakligu førleikamálini, og í flestu førum verður arbeitt við fleiri førleikamálum samstundis.

- *at nýta danska málíð sum samskiftismál í flokinum*

Danskt 3-A

Leisturin við at nýta danskt sum samskiftismál í flokinum leggur lunnar undir, at tann einstaki næmingurin fær nøktandi avbjoðingar, ið stuðla menningini av sjálvstøðuga málbrúkaranum. Tá danskt áhaldandi verður nýtt sum samskiftismál í flokinum, og tá torleikastigið støðugt hækkar, verður tann einstaki næmingurin bæði avbjóðaður viðvíkjandi at tillaga málbrúk til støðu og móttakara, samstundis sum krövni til neyvleika og fjølbroytni eisini hækka. Fleiri næmingar nærkast á hesum floksstigum vegamótinum, har tey skulu í holt við miðnámsútbúgvingga. Tí tørvar næminginum sum sjálvstøðugur málbrúkari at duga og tora at grundgeva fyri egnum sjónarmiðum.

- *at nýta samskiftissnildir, ið stuðla málþoku, sum sameindan tátt í samskifti*

Danskt 3-A

Allir málbrúkarar kunnu uppliva, at málsligu førleikarnir ikki rökka til. Tað er tískil tørvur á, at samskiftissnildir áhaldandi verða nýttar sum sameindur táttur í undirvísingini. Dømi um samskiftissnildir eru eitt nú at læna orð úr móðurmálinum, um orðfeingið ikki røkkur til, at brúka aðra orðing ella at brúka kropsmál. Hesar eiga bæði at stuðla næmingunum í at halda samskiftinum í gongd og eisini at hava framløgu, uttan at hendan verður avbrotin vegna manglandi málførleikar. Fyri at næmingarnir skulu megna tilíkar avbjóðingar, er av týdningi, at tey eisini læra orð og orðingar á

donskum, hvørs funktión er at skapa ífyllu ella at drála, og eisini kunnu endurtókur nýtast fyrir at vinna tíð til at hugsa seg um.

- *at lurta, seta greinandi spurningar og taka virknan lut í kjaki*

Danskt 3-A

Viðvíkjandi móðurmáli okkara gera vit okkum royndir við at hoyra málið frá barnsbeini. Tá vit læra og ogna okkum eitt fremmandamál, hava vit ikki atgongd til at hoyra málið í sama mun. Tí má fórleikin at lurta venjast. Hann kemur ikki av sær sjálvum. Tá danskt verður nýtt sum samskiftismál í flokkinum, verða lunnar lagdir undir at stuðla menningini av fórleikanum at lurta og at taka virknan lut í samskifti/kjaki um ymisk evni. Undirvísingin skal stuðla einstaka næminginum í at mennast sum sjálvstöðugur málbrúkari, ið hevur dirvi og er tilvitað/ur um rættin at brúka rødd sína í kjaki.

- *at lesa raðið og liva seg inn í tað lisna*

Danskt 3-A

Tað er umráðandi, at næmingarnir lesa tekstir á hóskandi torleikastigi, tá hetta stuðlar stöðugu lesimennenigni, ið teimum tørvar til at lúka tær treytir, sum uppgávur á hesum floksstiginum seta. At liva seg inn í tað lisna stuðlar framburðinum á ein hátt, ið samstundis eisini samskiftir innihaldið í tekstinum greiðari.

- *at nýta hóskandi lesihættir til ymisk lesiendamál, t.d. snar-, nær- og punktlesing*

Danskt 3-A

Autentisk lesing fevnir bæði um, tá vit lesa av áhuga, og tá vit lesa fyrir at ogna okkum vitan, okkum tørvar til eitthvört endamál. Ymisku lesihættirnir umboða ymisk lesiendamál, bæði innan og utan fyrir skúlans gátt. Næmingar í hádeild ganga til royndir og próvtókur, ið í alsamt stórra mun umboða eina funktionella tilgongd, har næmingarnir serliga skulu taka stöðu til málið í brúki. Henda tilgongd gevur meining, tá mál verður hugsað sum samskifti og samskiftismiðil. Tilvitan um ymsu lesihættirnar og royndir við at brúka hesar í autentiskum hópi, stuðla autentiskari tilgongd til fremmandamálsundirvísingina og speglar málsligu funktiónirnar, sum næmingunum tørvar í og utan fyrir skúlan.

- *at greina, tulka og seta í frásjón ymisk fagur- og yrkisbókmentalig tekstsloð, herímillum eisini margháttar tekstsloð*

Danskt 3-A

Arbeiðið við tekstiðgerð setir alsamt hægri krøv, ið skulu lúkast, við tað at úrvalið av tekstum gerst stórra og samteksturin, ið teksturin er partur av, gerst torførari at týða. At læra at fara í dýpdina við at skilja ein tekst, krevur bæði fortreytir við almennari vitan um umheimin, at skilja tilknytið hjá tekstinum við aðrar tekstir og eisini at skilja innanhýsis tekstiðurskifti.

- *at nýta bókmentafrøðilig hugtök, ið hóska til tekstin*

Danskt 3-A

At brúka bókmentafrøðilig og onnur viðkomandi hugtök sum sameindan tótt í frálæru, samskifti og kjaki, gevur næmingunum royndir við hugtökunum í ymiskum samtekstum og stuðlar sostatt eisini gongdini við menningini hjá næmingunum til sjálv at ogna sær hetta í málbrúki sínum.

- at knýta tekstir til egna tilveru og seta teir í storri hópi

Danskt 3-A

At fara í dýpdina og royna at skilja ein tekst krevur almenna vitan um umheimin. At seta tekstin í frásjón krevur harumframt eina fatan av tilknýtinum hjá tekstinum við aðrar tekstir. At næmingarnir arbeiða við ymiskum tekstum um sama evni og taka stöðu til ymisleikar og líkleikar mennir bókmentaligu fatanina hjá tí einstaka næminginum.

- at skriva málsliga rætt, samanhangandi og fjölbroytt hóskandi til tekstsleg og samskiftisstöðu
- at skriva og skapa ymisk tekstsleg, herímillum eisini margháttar tekstsleg

Danskt 3-A

Mál er samskifti, bæði munnligt og skrivligt. At skriva málsliga rætt, samanhangandi og fjölbroytt, er neyðug funktionell fortreyt til at rökka endamálinum við at samskifta ætlaða teksts lagið til ætlaða móttakaran ella í ætlaða samtekstínunum.

Við menningini av vitlíki (AI) og øðrum hjálparamboðum gerst arbeiðsgongdin í sambandi við skriving enn meira týdningarmikil. Í undirvísingini eigur tí storri dentur at verða lagdur á arbeiðsgongdina enn á endaliga avrikið. Vitlíki kann vera eitt hent hjálparamboð og eigur at verða tikið við í undirvísingina. Næmingarnir kunnu eitt nú brúka vitlíki til at leita eftir upplýsingum og viðgera hesar kritiskt. Eisini kunnu tey kritiskt viðgera tekstir, sum eru gjördir við vitlíki og t.d. samanbera við aðrar líknandi tekstir.

- at nýta keldur miðvist og vandin

Danskt 3-A

Tess hægri floksstigi næmingarnir eru á, alsamt meira neyðug fortreyt gerst førleikin at meta um trúvirðið á bæði analogum og talgildum keldum, so næmingarnir kritiskt kunnu taka stöðu til vitan.

- at nýta orðabøkur og handbøkur sum hjálparamboð

Danskt 3-A

Tá orða- og handbøkur verða nýttar sum sameindur táttrur í undirvísingini, stuðlar hetta menningini hjá næmingunum í at gerast sjálvstöðugir málbrúkarar.

- orðaflokkar, bendingarsnið og teknseting, og hvønn leiklut hesi hava í skrivaðum tekstum

Danskt 3-A

Tá arbeitt verður við mállærur, eigur at verða hugsað rúmligari enn bert um bendingarlærur og setningsbygnað. Leikluturin, ið mállæran hefur, verður gjörd sjónlig fyrir næmingunum. Hugsast má um funktiónina, sum sjálv mállæran hefur í skrivaðum tekstum og harvið eisini í samskifti sum heild. Menning av kritiskum málbrúkarum mennir kritiska hugsan í albúgving næminganna.

- at lesa svenskar og norskar tekstir og skilja tað lisna
- at skilja svenska og norska talu.

Danskt 3-A

Danskt er sambindingarliður til norðurlendskt samskifti og harvið eisini norðurlendskan samleika. Danskt skapar atgongd til eina breiðari málsliga fatan hjá næmingunum, harumframt eisini eitt ríkt tilfeingi viðvíkjandi norðurlendskum tilfari. Ymsu Norðurlondini umboða ymisk perspektiv á ymsum

økjum. Umráðandi er, at miðað verður ímóti at arbeiða við viðkomandi og tíðarhóskandi evnum og tilfari, ið næmingarnir kunnu spegla sær í.

2.2. Stöðisførleikar

2.2.1. Lesing

At lesa er ein fjöltáttar fataranlig og málslig tilgongd, sum krevur, at lesararnir avkoda og síðan tulka tekstin við stöði í vitanini, sum tey hava frammanundan.

Stöðisnámsætlan

Vit lesa öll tekstir við ymiskum brillum, ið hava skap eftir teimum royndum og upplivingum, vit sum einstaklingar hava við okkum í viðförinum. Hetta ger, at vit kunnu skilja og tulka sama tekst á ymiskan hátt. Umframt ymisleikan, ið er tongdur at ymsu royndunum, tann einstaki møtir tekstinum við, eru eisini orðingar, hugtök, fyribrigdi, myndberingar o.a., hvors uppruni er mentanarliga rótfestur í eitt nú donskum siði, samfélög, sögu ella øðrum. Her er av týdningi, at lærarin leiðbeinir næmingunum í at ogna sær neyðugu førleikarnar at skilja tekstin í viðkomandi samteksti.

2.2.2. Skriving

Førleikin at skriva snýr seg um at greiða frá og samskifta skrivliga. Dentur verður lagdur á at seta orð á hugsanir, evni og kenslur, umframt at menna hugskot og viðgera ymisk viðurskifti skrivliga í öllum lærugreinum.

Stöðisnámsætlan

At málbera seg og samskifta skrivliga á donskum er týðandi førleiki, sum skal vera ein natúrligur partur av undirvísingini í donskum. Næmingarnir eiga at skriva regluliga. Her verður bæði hugsað um málæruuppgávur og tað at skriva sjálvstöðugar tekstir, ið umboða ymisk tekstslög, eitt nú kjakíkast, ritroyndir og endurminningar. Næmingarnir skulu venjast í at brúka danska málið funktionelt til at seta orð á kenslur, hugburðir og hugleiðingar og at duga at samskifta hetta í avrikum sínamillum í undirvísingini og í innlatingum.

2.2.3. Munnligt samskifti

Munnligt samskifti snýr seg um at tosa, bera fram, skifta orð um, samrøða, grundgeva og lurta. Munnliga samskiftið skal stimbrast og mennast í öllum lærugreinum. Munnligt samskifti skapar samband við onnur og er týðandi liður í at menna persónigar, mentanarligar og sosialar førleikar.

Stöðisnámsætlan

Fyri at samskiftið skal gerast ítökiligur liður hjá næmingunum í at ogna sær danska málið, má strembast eftir, at tey eftir förimuni nýta danska málið í samskifti viðvíkjandi ymsum funktíónum. Danska málið skal umframt at vera samskiftismál í flokinum, eisini nýtast ítökiliga í eitt nú í bólkaarbeiði, framlögum og kjaki.

2.2.4. Kt-førleikar og talgildisbúgving

- *Nýtsla*
- *Fatan og teldulig hugsan*
- *Metingarevni*

Stoðisnámsætlan

Flestu næmingar eru vanir at brúka kt sum sjálvsagt amboð í gerandisdegnum, bæði sum samskiftisamboð og til undirhald.

Í skúlahöpi er umráðandi, at næmingarnir ogna sær kritiska og tilvitaða tilgongd til kt sum amboð. Á henda hátt verða lunnar lagdir undir at gagnnýta kt sum skilagott og hent amboð, har næmingarnir eru tilvitaðir um ábyrgdina, ið er tongd at kt-nýtslu. Kt-borin undirvísing skal sjálvsagt, eins og onnur undirvísing, verða væl skipað, fyrireikað og hava eitt greitt skilmarkað og tilvitað endamál.

At arbeiða á netinum gevur atgongd til alskyns vitan, bæði gagnliga og ógagnliga, og eitt av endamálunum við kritisku tilgongdini er, at næmingarnir læra at meta um tilfar, ið er atkomiligt á netinum.

Næmingarnir eiga eisini at fáa innlit í kt-amboð við vitlíki (AI) og möguleikar og avmarkingar við vitlíki. Kt-amboð við vitlíki kunnu nýtast skilagott og viðkomandi til eitt nú at finna upplýsingar og til at fáa íblástur og hugskot.

- *Samskifti og samstarv*

Stoðisnámsætlan

Næmingar skulu brúka kt at samskifta munniliga og skriviliga við læraran. At brúka kt sum samskiftismiðil gevur eisini möguleika fyri at samskifta við næmingar, eisini utan fyri landoddarnar og úr øðrum Norðurlondum.

- *Leitan og viðgerð*
- *Skapan*

Stoðisnámsætlan

Í donskum skulu næmingarnir skriva taldgildar tekstir og læra at brúka möguleikarnar í vanligari tekstviðgerð. Í hesum sambandi tey eisini læra at leita sær vitan og myndir á netinum.

Úrval og vav av donskum talgildum tilfari er umfatandi og fjölbroytt, og tískil kann dansk geva næmingunum atgongd til eitt stórra margfeldi av læritilfari – eitt nú hópin av talgildum læripallum, ið t.d. kunnu geva íblástur til at skapa margháttar tekstir.

3. Eftirmeting og próvtøka

3.1. Eftirmeting og afturboðan

Aðalmálið við allari undirvísing í öllum skúlaverkinum er, at allir næmingar áhaldandi læra og mennast, og tí eru reglulig eftirmeting og afturboðan um úrtøku og menning næminganna sameindur partur av allari undirvísing í öllum lærugreinum og á öllum stigum í skúlaverkinum.

Í hesum sambandi er tað týdningarmikið, at skúlaverkið strembar eftir at skapa eitt trygt og mennandi undirvísingarumhvørvi, har undirvísingen er fjöltáttað og væl skipað við dygdargóðum fakligum innihaldi og háttalögum. Harumframt er tað týdningarmikið, at undirvísingen hefur ítökilíg mál, so næmingarnir vita, hvat uppgávurnar fevna um, og hvat væntað verður av teimum.

Eftirmeting av úrtökuni gevur bara meining, um hon verður fylgd upp av ítökilígari afturboðan, sum tekur saman um núverandi stöðu, heildarúrtøku og menning næminganna. Lærararnir skulu tí hava innlit í úrtøku, arbeiðslag og ídni hjá næmingunum í læritilgongdini.

Afturboðanin til næmingarnar skal leggja dent á næsta stig í tilgongdini og undirvísingina frameftir. Fyri næmingarnar snýr tað seg um, hvussu tey kunnu menna úrtøku og hegni, umframt hvussu tey kunnu tillaga ella möguliga bøta um arbeiðslag og avrik. Fyri lærararnar snýr afturboðan seg um at tillaga undirvísingina við stöði í vitan um næmingauðtøku, undirvísingargongdir, háttalög o.a.

Eftirmetingin skal saman við afturboðan leggja áherðslu á læri- og menningartilgongdina heldur enn á sjálvt úrslitið. Endamálið er at eggja og stuðla næmingunum í áhaldandi at vilja læra og menna fakligu, persónligu og sosialu fortreytirnar.

Stöðisnámsætlan

Næmingarnir skulu javnan fáa afturboðan og leiðbeining í sínum arbeiði. Hetta kann eitt nú gerast við javnan at vísa á fórleikamálini og at vísa á hóskandi hjálparmiðlar og arbeiðshættir, sum næmingarnir kunnu fáa gagn av. Afturboðanin kann vera munnlíg ella skrivlig. Vist verður til leiðbeinandi skjalið ”Leistur – eftirmeting og afturboðan”, sum lærarar kunnu styðja seg til.

Umráðandi er, at lærarin leggur undirvísingina soleiðis til rættis, at næmingarnir fáa bestu fortreytir at læra. Tískil eiga undirvísingargongdir altíð at eftirmetast við tí fyri eyga at betra um undirvísingina.

Vist verður til skjalið ”Leistur – undirvísingargongd”.

3.2. Stöðumet, ársmet og royndarmet

Næmingarnir skulu gjönum skúlaárið hava stöðumet og ársmet eftir galldandi próvtalsstiga. Vanliga fáa næmingarnir stöðumet fyrir jólafrítíðina og fyrir páskafrítíðina og so ársmet við skúlaárslok. Í sambandi við royndir skulu næmingarnir eisini hava royndarmet.

Metini verða givin við stöði í fakligu fórleikamálunum og stöðisfórleikunum. Stöðu- og ársmetini eru sostatt meting lærarans av, í hvønn mun næmingarnir í framdum avrikum lúka sett fórleikamál, samanborið við framda undirvísing. Royndarmetini verða givin við stöði í ávísum uppgávuorðingum.

Stöðu- og ársmetini skulu lýsa fakliga stöðið í lötuni, tá ið metini verða givin. Talan eiger sostatt ikki at vera um eina meting yvir eitt longri tíðarskeið ella eitt miðal av fleiri avrikum.

Atburður, uppmøting og arbeiðssemi eiga í sjálvum sær ikki at vera tíkin við í stöðu- og ársmetini.

Ársmetini eru endalig og verða sett í prógv næminganna.

3.3. Skrivlig próvtøka á 10. floksstigi

Skrivliga próvtókan í donskum er ein próvtøka í skrivligari framseting og tekstførleika.

Skrivliga próvtókan varir fýra tímar. Allir hjálparmiðlar eru loyvdir. Próvtakarin skal við stöði í einum ella fleiri tekstum sjálvstöðugt skriva ein tekst.

Próvtökutilfarið fevnir um avmarkaða nøgd av tekstum í hóskandi vavi við 4-5 uppgávum, harav próvtakarin svarar einari uppgávu. Tekstúrvalið fevnir um ymisk fagur- og yrkisbókmentalig tekstsloð, herímillum eisini margháttar tekstsloð.

Dansk 3-A

Uppgávurnar fevna um at skriva við stöði í eini viðgerð av einum ella fleiri tekstum, herímillum eisini margháttar tekstum.

Uppgávurnar fevna um at skriva ymiskar tekstir t.d kjakíkast, blog, ritroynd og stuttsøgu.

Longdin á avrikinum er ikki ásett í uppgávuni, men mælt verður til at lata tekstin fevna um 2-3 síður á 2.400 slög.

Hjálparmiðlar eru t.d. undirvísingartilfar, orðabøkur, rættstavari og annað viðkomandi tilfar. Avrikini, sum próvtakarin letur inn, skulu vera egin avrik, og tí hevur próvtakarin ikki loyvi at nýta vitlíki (AI) ella at samskifta við onnur enn umsjónarfólk, meðan próvtökurnar eru.

3.3.1. Dømingargrundarlag – skrivlig próvtøka á 10. floksstigi

Í dømingini verður dentur lagdur á, í hvønn mun próvtakarin lýkur faklig mál, sum eru sett í lærugreinini. Dentur verður sum heild lagdur á, hvussu próvtakarin megnar at viðgera próvtökutilfarið, skipa tekstin, nýta danskfakliga vitan og faklig háttalög í lærugreinini. Eisini verður dentur lagdur á, hvussu rætt og greitt próvtakarin megnar at orða seg á donskum máli.

Givið verður eitt próvtal við stöði í einari heildarmeting av avriki próvtakarans.

Dansk 3-A

Dømingin í framseting er ein heildarmeting, har hugt verður eftir, hvussu próvtakari megnar at svara valdu uppgávuni. Eisini verður hugt eftir, hvussu próvtakarin dugir at skipa tilfarið og megnar at orða seg á donskum máli sambært teimum stavsetingar- og málslærureglum, sum eru galdandi.

3.3.2. Próvtalslýsing – skrivilig próvtøka á 10. floksstigi

Próvtal	Heiti	Lýsing
12	Framúr gott	Málburðurin er sera góður, fjölbroyttur og neyfur við ongum ella bert fáum týdningarleysum villum. Próvtakarin er kunnigur við tekstslag, heldur seg til evnið og byggir avrikið skilvist upp. Próvtakarin vísir, at hann/hon hefur sera gott tak á háttalagi og dugir sera væl at nýta vitan og hugtök úr lærugreinini. Hann/hon megnar væl at flyta seg frá tí ítökiliga til tað úrtökiliga. Onkur smávegis, men týdningarleys lýti kunnu koma fyri.
10	Sera gott	Málburðurin er góður, fjölbroyttur og neyfur tó við nøkrum villum. Próvtakarin er kunnigur við tekstslag, heldur seg til evnið og byggir avrikið skilvist upp. Próvtakarin vísir, at hann/hon hefur gott tak á háttalagi og dugir væl at nýta vitan og hugtök úr lærugreinini. Hann/hon megnar sum heild væl at flyta seg frá tí ítökiliga til tað úrtökiliga. Onkur smávegis lýti kunnu koma fyri.
7	Gott	Málburðurin er sum heild góður, fjölbroyttur og neyfur, tó við fleiri villum. Próvtakarin er sum heild kunnigur við tekstslag, heldur seg rímiliga væl til evnið og byggir avrikið skilvist upp. Próvtakarin vísir, at hann/hon hefur rímiliga gott tak á háttalagi og dugir at nýta vitan og hugtök úr lærugreinini. Hann/hon megnar at flyta seg frá tí ítökiliga til tað úrtökiliga. Onkur lýti kunnu koma fyri.
4	Hampiligt	Málburðurin er rímiliga góður og neyfur, tó við fleiri villum. Próvtakarin er rímiliga kunnigur við tekstslag, men viðger tað trilvandi, og avrikið er sum heild ikki bygt væl upp. Próvtakarin vísir, at hann/hon hefur tak á háttalagi og dugir sum heild at nýta vitan og hugtök úr lærugreinini. Hann/hon megnar tó illa at flyta seg frá tí ítökiliga til tað úrtökiliga. Onkur stór lýti kunnu koma fyri.
02	Nøktandi	Málburðurin er heldur veikur við fleiri grovum villum. Próvtakarin hefur ivasaman kunnleika til tekstslag, viðger tað trilvandi, men tó nøktandi, og avrikið er illa bygt upp. Próvtakarin vísir, at hann/hon hefur tak á háttalagi, men megnar sum heild illa at nýta vitan og hugtök úr lærugreinini. Hann/hon megnar sum heild ikki at flyta seg frá tí ítökiliga til tað úrtökiliga. Stór lýti kunnu koma fyri.

00	Ikki nøktandi	Verður givið fyri ikki nøktandi avrik, ið ikki stendurmát og ikki lýkur fakligu málini í lærugreinini.
-3	Heilt vánaligt	Verður givið fyri heilt vánaligt avrik, sum als ikki kann verða góðtikið.

3.4. Munnlig próvtøka á 10. floksstigi

Farið verður til munnlige próvtøku eftir próvtøkuhátti A ella eftir próvtøkuhátti B.

Próvtøkuháttur A

- Fyrireikingartíðin er umleið 40 minuttir í einrúmi.
- Próvtøkuspurningur og ólisið próvtøkutilfar verða latin við lutakasti.

Próvtøkuháttur B

- Fyrireikingartíðin er partur av undirvísingini og við leiðbeining.
- Lisið hugdýpingarøki verður latið við lutakasti, og próvtakarin velur sjálvur ólisna próvtøkutilfarið.
- Skrivað synopsa er partur av próvtøkutilfarinum.

Í dømingini skal atlit takast at mununum á próvtøkuhátti A og próvtøkuhátti B.

Danskt 3-A

Próvtøkuhættir eru ymiskir, og tá próvtøkan skal avspæglu undirvísingina í 10. fl., eiga lærari og næmingar at taka støðu til próvtøkuhátt í byrjanini av skúlaárinum. Lærarin og næmingarnir avgera sjálv, hvør háttur hóskar best til teirra. Tó skal sami próvtøkuleistur veljast fyri allan flokkin.

3.4.1. Próvtøkuháttur A á 10. floksstigi

Próvtøkuháttur A er ein munnlig próvtøka í framseting og tekstuþórlleika.

Próvhoyringin varir umleið 20 minuttir, íroknað próvdøming. Fyrireikingartíðin er umleið 40 minuttir, íroknað útflyggjan av tilfari og leiðbeining.

Próvtakarin verður próvhoyrdur í ólisnum tilfari, sum kann fevna um styttri tekstir, brot úr storri verkum ella annað tilfar í hóskandi vavi. Ólisna tilfarið skal vera valt soleiðis, at tað í tema ella á annan hátt er knyttt at evnum, økjum o.t., sum arbeitt hefur verið við í undirvísingini í 10. flokki. Í síni heild skal ólisna tilfarið umboða eitt breitt úrval av fagur- og yrkisbókmentaligum tekstuþølgum, herímillum eisini margháttadum tekstuþølgum. Ólisna tilfarið, sum skal vera umleið triggjar normalsíður ella samsvarandi, skal viðgerast við viðkomandi háttalagi og sjálvstøðugt setast í frásjón og í samband við lisið tilfar.

Lisna tilfarið, ið er próvtøkugrundarlag undir munnligu próvtøkuni, er eitt úrval av tekstu, sum eru lisnir og viðgjördir í 10. flokki. Úrvalið fevnir um 80-100 normalsíður ella samsvarandi av styttri tekstu, sum kann fevna um eitt breitt úrval av fagur- og yrkisbókmentaligum tekstuþølgum, herímillum

eisini margháttadum tekstsloðum. Harumframt verður til próvtóku givið upp eitt lisið upprunadanskt bókmentaverk, t.d. skaldsøga, yrkingasavn, leikrit ella yrkisbókmentaverk.

Undir próvhoyringini leggur próvtakarin fyrir við framlögu við stöði í próvtökuspurninginum, sum próvtakarin hefur arbeitt við í fyrireikingartíðini. Restin av próvhoyringin er ein faklig samrøða millum próvtakara og próvhoyrara við stöði í próvtökuspurninginum og framlögu próvtakarans.

Sami próvtökuspurningur kann í mesta lagi verða nýttur tvær ferðir í sama flokki/bólki.

Danskt 3-A

Ein týðandi partur av próvhoyringini er, at próvtakarin víssir, at hann/hon dugir at nýta tað danska málið funktionelt og dugir at samskifta um tekstin og um evnið, ið eru knýtt at tekstínnum. Hetta kann eitt nú vera at seta tekstin í frásjón til aðrar lisnar tekstir, til umheimin og til egið lív og royndir.

Vist verður til skjalið: “Leiðbeining – próvtökuspurningur – próvtókuháttur A – danskt 9. floksstig”.

3.4.1.1. Dömingargrundarlag – próvtókuháttur A á 10. floksstigi

Í dömingini verður dentur lagdur á, í hvønn mun próvtakarin lýkur faklig mál, sum eru sett í lærugreinini. Próvtakarin skal við stöði í fakligari tilgongd sýna evni til sjálvstöðugt og við neyvum og fjölbroyttum máli at leggja fram og viðgera tilfar við stöði í einum próvtökuspurningi. Hann/hon skal sýna, at hann/hon dugir at taka fram týðandi tættir í tilfarinum, seta teir í samband við tættir í undirvisningini og seta próvtókutilfarið í frásjón. Próvtakarin skal duga at nýta danskfakliga vitan og faklig háttalög í lærugreinini. Eisini verður dentur lagdur á, at próvtakarin er virkin í fakligu samrøðuni.

Givið verður eitt próvtal við stöði í einari heildarmeting av samlaða avriki próvtakarans.

Danskt 3-A

Í tí fakligu samrøðuni skal próvtakarin vísa, at hann/hon dugir at samskifta á donskum. Próvtakarin skal duga at nýta danskfakliga vitan og hugtök sum t.d. frásøgufólk, sjónarhorn og bygnað. Próvtakarin skal somuleiðis duga at seta í frásjón til eitt nú samtíðina, samfelagið og samskifta um evni, ið eru knýtt at tekstínnum.

3.4.1.2. Próvtalslýsing – próvtókuháttur A á 10. floksstigi

Próvtal	Heiti	Lýsing
12	Framúr gott	Munnliga framlögan er sera greið og væl skipað. Málið í framlöguni er fjölbroytt og neyvt. Próvtakarin er sera virkin í fakligu samrøðuni. Hann/hon viðger tilfarið á góðan hátt, og viðgerðin er sera væl grundað við ongum ella bert fáum týdningarleysum manglum. Próvtakarin víssir, at hann/hon hefur gott tak á háttalagi og dugir sera væl at nýta vitan og hugtök úr lærugreinini. Hann/hon megnar væl at flyta seg frá tí ítökiliga til tað úrtökiliga.

10	Sera gott	Munnliga framlögan er greið og væl skipað. Málið í framlöguni er sum heild fjölbroytt og neyvt. Próvtakarin er virkin í fakligu samrøðuni. Hann/hon viðger tilfarið á góðan hátt, og viðgerðin er væl grundað, tó við nøkrum manglum. Próvtakarin vísir, at hann/hon hevur gott tak á háttalagi og dugir væl at nýta vitan og hugtök úr lærugreinini. Hann/hon megnar sum heild væl at flyta seg frá tí ítökiliga til tað úrtökiliga
7	Gott	Munnliga framlögan er sum heild góð og rímiliga væl skipað. Málið í framlöguni er rímiliga fjölbroytt og neyvt. Próvtakarin er virkin í fakligu samrøðuni. Hann/hon viðger tilfarið heldur trilvandi, men viðgerðin er tó rímiliga væl grundað, tó við fleiri manglum. Próvtakarin vísir, at hann/hon hevur tak á háttalagi og dugir at nýta vitan og hugtök úr lærugreinini. Hann/hon megnar at flyta seg frá tí ítökiliga til tað úrtökiliga.
4	Hampiligt	Munnliga framlögan er í lagi og rímiliga væl skipað. Málið í framlöguni er í lagi, men ikki serliga fjölbroytt og neyvt. Próvtakarin er sum heild virkin í fakligu samrøðuni. Hann/hon viðger tilfarið trilvandi, men viðgerðin er tó rímiliga væl grundað, tó við fleiri stórum manglum. Próvtakarin vísir, at hann/hon sum heild hevur tak á háttalagi og sum heild dugir at nýta vitan og hugtök úr lærugreinini. Hann/hon megnar tó illa at flyta seg frá tí ítökiliga til tað úrtökiliga.
02	Nøktandi	Munnliga framlögan er trilvandi og hongur ikki væl saman. Framlögan er skillig, men málsliga veik. Próvtakarin er ikki serliga virkin í fakligu samrøðuni. Viðgerðin er grunn og heldur illa skipað, tó er hon á einari leið. Próvtakarin vísir, at hann/hon hevur tak á háttalagi, men megnar sum heild illa at nýta vitan og hugtök úr lærugreinini. Hann/hon megnar sum heild ikki at flyta seg frá tí ítökiliga til tað úrtökiliga.
00	Ikki nøktandi	Verður givið fyri ikki nøktandi avrik, ið ikki stendur mát og ikki lýkur fakligu málini í lærugreinini.
-3	Heilt vánaligt	Verður givið fyri heilt vánaligt avrik, sum als ikki kann verða góðtikið.

3.4.2. Próvtokuháttur B á 10. floksstigi

Próvtokuháttur B er synopsupróvtokuhátturin, har próvtakarin fer í dýpdina við evninum, áðrenn farið verður upp til munnliga próvtóku.

Próvtokugrundarlagið verður skipað í hugdýpingarøki við stöði í einum úrvali av lisnum tekstum, sum hava verið viðgjordir í 10. flokki. Hvort hugdýpingarøki fevnir um 4-6 tekstir ella tekstbrot i

hóskandi vavi. Úrvalið av lisnum tekstum, ið er próvtökugrundarlag undir munnligu próvtökuni, fevnir um 80-100 normalsíður ella samsvarandi av styttri tekstum, sum fevna um eitt breitt úrvval av fagur- og yrkisbókmentaligum tekstslögum, herímillum eisini margháttadum tekstslögum. Harumframt verður til próvtøku givið upp eitt lisið upprunadansk bókmentaverk, t.d. skaldsøga, yrkingasavn, leikrit ella yrkisbókmentaverk.

Við stöði í tillutaðum hugdýpingaröki skal próvtakarin í samráð við læraran í donskum velja ein ella fleiri ólisnar tekstir, sum í vavi til samans fevna um 3-10 normalsíður ella samsvarandi, at viðgera og so skriva eina synopsu við stöði í viðgerðini. og skriva eina synopsu. Synopsan skal latast inn í seinasta lagi sjey yrkadagar fyrir seinasta undirvisingardag. Próvtakararnir kunnu skriva synopsuna einsærir ella í bólkum við tveimum ella trimum próvtakarum. Próvtakararnir verða tó altíð próvhoyrdir munnliga hvør sær.

Munnliga próvtókan varir umleið 24 minuttir, íroknað próvdøming. Eingin fyrireikingartið er.

Próvhoyringin verður skipað við framløgu og fakligari samrøðu millum próvtakara og próvhoyrara. Undir próvhoyringini leggur próvtakarin fyrir við eini framløgu við stöði í synopsuni. Restin av próvhoyringin er ein faklig samrøða millum próvtakara og próvhoyrara við stöði í framløgu próvtakarans, synopsuni og tekstunum í hugdýpingarökinum.

Danskt 3-A

Ólisna tilfarið verður á einhvønn hátt sett í samband við lisnu tekstirnar í hugdýpingarökinum. Í tí fakligu samrøðuni skal próvtakarin vísa, at hann/hon dugir at samskifta á donskum. Próvtakarin skal duga at nýta danskfakliga vitan, og hann/hon skal duga at samskifta um evni, ið eru knýtt at tekstinum.

Vist verður til skjalið: "Leiðbeining – próvtókuháttur B – danskt á 10. floksstigi".

3.4.2.1. Dømingargrundarlag – próvtókuháttur B á 10. floksstigi

Í dømingini verður dentur lagdur á, í hvønn mun próvtakarin lýkur faklig mál, sum eru sett í lærugreinini. Próvtakarin skal við stöði í fakligari tilgongd sýna evni til sjálvstöðugt og við neyvum og fjölbroyttum málí at leggja fram og viðgera tilfar við stöði í eini synopsu. Hann/hon skal sýna, at hann/hon dugir at taka fram týðandi tættir í tilfarinum, seta teir í samband við hugdýpingarökið og tættir í undirvisingini og seta próvtókutilfarið í frásjón. Próvtakarin skal duga at nýta danskfakliga vitan og faklig háttalög í lærugreinini. Eisini verður dentur lagdur á, at próvtakarin er virkin í fakligu samrøðuni.

Í metingini av synopsu próvtakarans verður hugt eftir, hvussu væl synopsan er skipað, eitt nú við atliti at greidleika, innihaldi, málburði, keldulista, stav- og teknseting.

Givið verður eitt próvtal við stöði í einari heildarmeting av samlaða avriki próvtakarans, har synopsan telur umleið $\frac{1}{4}$ og munnliga próvhoyringin umleið $\frac{3}{4}$.

Danskt 3-A

Dentur verður lagdur á evni próvtakarans at tulka tekst, meta um hann og at seta hann í frásjón, umframt evnini at lýsa samspælið millum mál, innihald, tekstslag og høpi. Eisini verður hugt eftir greinandi fórleikum próvtakarans í sambandi við bókmentir og onnur tekstsloð. Dentur verður lagdur á greiðan málburð, fjölbroytta og trygga nýtslu av viðkomandi hugtökum, at framlögan er samanhangandi, at upplesturin er greiður og flótandi og vísir persónligu fatan próvtakarans av tí lisna. Givið verður eitt próvtal við stöði í einari heildarmeting av samlaða avriki próvtakarans.

Í tí fakligu samrøðuni skal próvtakarin vísa, at hann/hon dugir at samskifta á donskum. Próvtakarin skal duga at nýta danskfakliga vitan og hugtök sum t.d. frásøgufólk, sjónarhorn og søgubygging. Próvtakarin skal somuleiðis duga at seta í frásjón til eitt nú samtíðina, samfelagið og samskifta um evni, sum eru knyttt at tekstinum.

Ein týðandi partur av próvhoyringini er, at próvtakarin vísir, at hann/hon dugir at nýta danska málið funtionelt. Próvtakarin eigur somuleiðis at vísa, at hann/hon er vælgrundað/ur og kann seta tekstin í frásjón til aðrar lisnar tekstir, til umheimin og til egið lív og royndir. Hetta hevur próvtakarin möguleika fyri at fyrireika áðrenn próvtökudagin, og tí eru tey fakligu krövini hareftir.

3.4.2.2. Próvtalslýsing – próvtókuháttur B á 10. floksstigi

Próvtal	Heiti	Lýsing
12	Framúr gott	<p>Munnliga framlögan er sera greið og væl skipað. Málið í framløguni er fjölbrott og neyvt. Próvtakarin er sera virkin í fakligu samrøðuni. Hann/hon viðger tilfarið tilfarið á góðan hátt, og viðgerðin er sera væl grundað við ongum ella bert fáum týdningarleysum manglum. Próvtakarin vísir, at hann/hon hevur gott tak á háttalagi og dugir sera væl at nýta vitan og hugtök úr lærugreinini. Hann/hon megnar væl at flyta seg frá tí ítökiliga til tað úrtökiliga.</p> <p>Synopsan er framúr væl skipað og orðað, og próvtakarin evnar greidliga at taka fram týðandi tættir í tilfarinum og seta teir í samband við tættir í hugdýpingarókinum.</p>
10	Sera gott	<p>Munnliga framlögan er greið og væl skipað. Málið í framløguni er sum heild fjölbrott og neyvt. Próvtakarin er virkin í fakligu samrøðuni. Hann/hon viðger tilfarið á góðan hátt, og viðgerðin er væl grundað, tó við nøkrum manglum. Próvtakarin vísir, at hann/hon hevur gott tak á háttalagi og dugir væl at nýta vitan og hugtök úr lærugreinini. Hann/hon megnar sum heild væl at flyta seg frá tí ítökiliga til tað úrtökiliga.</p> <p>Synopsan er sera væl skipað og orðað, og próvtakarin evnar væl at taka fram tættir í tilfarinum og seta teir í samband við tættir í hugdýpingarókinum.</p>

7	Gott	Munnliga framlögan er sum heild góð og rímiliga væl skipað. Málið í framlöguni er rímiliga fjölbroytt og neyvt. Próvtakarin er virkin í fakligu samrøðuni. Hann/hon viðger tilfarið heldur trilvandi, men viðgerðin er tó rímiliga væl grundað, tó við fleiri manglum. Próvtakarin vísir, at hann/hon hefur tak á háttalagi og dugir at nýta vitan og hugtök úr lærugreinini. Hann/hon megnar at flyta seg frá tí ítökiliga til tað úrtökiliga. Synopsan væl skipað og orðað, og próvtakarin evnar at taka fram tættir í tilfarinum og seta teir í samband við tættir í hugdýpingarókinum.
4	Hampiligt	Munnliga framlögan er í lagi og rímiliga væl skipað. Málið í framlöguni er í lagi, men ikki serliga fjölbroytt og neyvt. Próvtakarin er sum heild virkin í fakligu samrøðuni. Hann/hon viðger tilfarið trilvandi, men viðgerðin er tó rímiliga væl grundað, tó við fleiri stórum manglum. Próvtakarin vísir, at hann/hon sum heild hefur tak á háttalagi og sum heild dugir at nýta vitan og hugtök úr lærugreinini. Hann/hon megnar tó illa at flyta seg frá tí ítökiliga til tað úrtökiliga. Synopsan er rímiliga væl skipað og orðað, og próvtakarin evnar rímiliga væl at taka fram tættir í tilfarinum og seta teir í samband við tættir í hugdýpingarókinum.
02	Nøktandi	Munnliga framlögan er trilvandi og hongur ikki væl saman. Framlögan er skillig, men málsgliga veik. Próvtakarin er ikki serliga virkin í fakligu samrøðuni. Viðgerðin er grunn og heldur illa skipað, tó er hon á einari leið. Próvtakarin vísir, at hann/hon hefur tak á háttalagi, men megnar sum heild illa at nýta vitan og hugtök úr lærugreinini. Hann/hon megnar sum heild ikki at flyta seg frá tí ítökiliga til tað úrtökiliga. Synopsan er veikt skipað og orðað, og próvtakarin evnar so dánt at taka fram tættir í tilfarinum og seta teir í samband við tættir í hugdýpingarókinum.
00	Ikki nøktandi	Verður givið fyri ikki nøktandi avrik, ið ikki stendurmát og ikki lýkur fakligu málini í lærugreinini.
-3	Heilt vánaligt	Verður givið fyri heilt vánaligt avrik, sum als ikki kann verða góðtikið.

4. Ársætlan og undirvísingargongdir

Tíðliga í skúlaárinum skal ársætlanin fyrir lærugreinina vera tók. Ársætlanin er eitt yvirskipað skjal við yvirliti yvir ráðlagdar undirvísingargongdir fyrir skúlaárið.

Lærarin skal so hvört í undirvísingini gera ítökiligar lýsingar av hildnum undirvísingargongdum. Nakað fyrir skúlaárslok skulu undirvísingargongdirnar fyrir farna skúlaár skrivast lidnar. Endamálið við undirvísingargongdunum er at skjalfesta, at undirvísingen hefur lokið krövini í galddandi námsætlanum. Undirvísingargongdirnar eru eisini stöði undir munnligu próvtökuni og verða latnar próvdómara.

Vist verður til skjølini: “Leistur – ársætlan fyrir lærugrein” og “Leistur – undirvísingargongd”.